

ŽIVOT

ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

**Vážení a milí
Zábrdovičané**

**Úvaha
o vztahu**

**O eucharistickém
kongresu**

**Recept, jak
uvařit chutnou
rodinu**

**Dát rok
Bohu**

tiráž

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

Vydává

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábřdovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktoři

Lucie a Dominik Grůzovi

grafická úprava

Klára a Roman Smékalovi

web

<http://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejné, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla přispěli

Kája Krejčí, Petra Kališová,
j. Marek Husák, Katka
Cajzlová, p. Zdeněk
Drška, Petra Kališová

příspěvky

pokud chcete přispět do
časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
dgruza@centrum.cz
nebo kontaktujte redakci

Náklad

230ks výtisků

Slovo redaktorů

Milí farníci,
přinášíme Vám číslo zaměřené na Pannu Marii.
Přejeme Vám, abyste i ve Vašem životě cítili její něžnou přítomnost.

Lucie a Dominik Grůzovi

Úvodní slovo

Patnáctého srpna jsme oslavili pouť v naší farnosti. Nanebevzetí Panny Marie, podobně jako Nanebevstoupení Ježíše, pro nás neznamená oddělení se či vzdálení se od Ježíše a Marie. Fyzicky možná ano, to pocítili hlavně apoštolové, ale na duchovní úrovni ne. Maria zůstává naší maminkou a je nám blíže, než si dokážeme představit.

Výstup Marie mě provází již od mládí, protože v mé rodné farnosti v Mikulově se pravidelně první neděli v září (letos 6. září) koná pouť na Svatý kopeček u Mikulova. Nahoru se společně putuje se sochou Černé madony a tam se slaví mše svatá. Maria je ta, která nás vede na našich životních cestách a nemůže nás přivést k nikomu menšímu, než ke svému synu, Ježíši.

My potřebujeme čas od času také vystoupit na horu, podobně jako učedníci na horu Tábor, abychom byli zasaženi slávou Boha a potom mohli sestoupit z hory a s novým elánem se pustit do našich všedních úkolů. Po letošních prázdninách, kdy jsme měli jistě mnoho příležitostí setkat se s Ježíšem i Marií a oddechnout si u nich, kéž se nám podaří vykročit do nového školního, akademického, pracovního roku, ..., jáhenského i kněžského roku.

Váš jáhen Marek

obsah

- 1 Úvodní slovo
- 2 Jáhen Marek se představuje
V srdci vztahu
Archanděla Gabriela
- 3 Vážení a milí Zábřdovičané
- 4 Velké životní jubileum
Děkovný dopis
Dát rok Bohu, misijní škola
- 5 Úvaha o vztahu
- 6 Z myšlenek Maxmiliána Kolbeho
o Panně Marii
Recept, jak uvařit chutnou rodinu
- 7 O eucharistickém kongresu
- 8 Farní výlet 8.5.2015
- 9 Judit 7.

Jáhen Marek Husák se představuje

Na svět jsem přišel před třiceti lety, 29. března 1985. Vyrůstal jsem v Mikulově. Mám tři sourozence, staršího Luboše a Lenku a mladšího Jirku. Dvouměsíční jsem byl pokřtěn v našem farním kostele sv. Václava. V rodině jsme byli zvyklí se společně modlit. Ve druhé třídě jsem byl u prvního sv. přijímání. Po páté třídě jsem nastoupil na osmileté gymnázium v Mikulově, kde jsem i maturoval z ČJ, NJ, M a Fy. Během těchto let jsem byl biřmován, vybral jsem si jako patrona sv. Jana Boska. Pravidelně jsem se účastnil setkání mladých v naší farnosti. Ministruji od dětství. V blízkosti oltáře mě také napadla myšlenka stát se knězem.

Po maturitě jsem pět let trávil na studiích v Brně. Postupně i souběžně jsem zde absolvoval tři školy: vyšší odbornou školu se zaměřením na ekonomii a právo, pedagogickou fakultu pro učitelství na druhém stupni s obory fyzika, technika a informatika a Vysoké učení technické s oborem elektrotechnická výroba a management. Pobyt v Brně pro mě nebyl jen časem studia a vědeckého bádání, ale především hlubší cestou hledání Ježíše. Měl jsem možnost projít roční duchovní obnovou pořádanou komunitou Emmanuel. Poté jsem byl pravidelným účastníkem společenství mladých sv. otce Pia z Pietrelciny při kostele sv. Maří Magdalény. Oslovuje mě cesta otce Pia a jeho poslání proměňovat bolesti světa skrze kříž, který nesl na svém těle, v radost ze spásy a milosti, kterou zprostředkovával lidem při vysluhování svátostí.

V roce 2009 jsem nastoupil do teologického konviktu v Olomouci, tedy do přípravného ročníku. Další dva roky jsem pokračoval na teologické fakultě v Olomouci. Otec biskup mě vyslal na studia do Říma, kde jsem strávil tři roky na Papežské lateránské univerzitě.

Mezi mé koníčky patří četba knih. Ocením kvalitní duchovní četbu, jako jsou např. knihy kardinálů Špidlíka, Ratzingera, de Lubaca, ale i krásnou literaturu, např. od Dostojevského.

Hraji na klasickou kytaru. Na ZUŠ jsem absolvoval dva cykly. Vystupoval jsem sólově a se třemi flétnami vytvořil Renesanční soubor. V Římě v semináři nám jeden rok chyběl varhaník a hrozilo, že budeme mít jen tiché mše, proto jsem se naučil i na varhany, abych mohl doprovázet zpěv.

Rád jezdím na kole. S Orlem Uherský Brod jsem absolvoval řadu cyklopoutí, do rakouského Mariazell, německého Kolína nad Rýnem, španělského Santiaga de Compostela.

Jáhenským svěcením jsem byl začleněn do sboru jáhnů a byl mi svěřen úkol přisluhovat při liturgii, hlásat Boží slovo a sloužit druhým s bratrskou láskou.

Těším se na spolupráci.

V SRDCI VZTAHU

V srdci vztahu je komnata,
komůrka těsná,
jen pro dva stvořená.

V té komnatě roste květina,
život čistý,
bílý kalich lásky.

V kalichu prýští pramen,
věčné pouto
a potrava duší.

Pán a já v srdci vztahu
sytíme se navzájem,
hodujeme stále.

V tomto společenství je střed bytí
v oběti umírání
vzkříšen k ŽIVOTU.

KK

ARCHANDĚLA GABRIELA

Archanděla Gabriela
Otec zavolati jde
a za pannou posílá ho,
jíž říkají Marie.

Tajemství jen se souhlasem
této panny možné je,
v něm Trojice Nejsvětější
slovo tělem oděje.

Třebaže tři tvoří dílo,
pouze v jednom uzraje,
zatímco se slovo vtělí
v nitro Panny Marie.

A ten, jenž měl pouze Otce,
matkou je teď obdařen,
ovšem matkou zcela jinou
nežli matka lidí je.

Z lůna těla vzácné panny
získal darem tělo své
a proto se synem Boha
syn člověka jmenuje.

sv. Jan od Kříže

Vážení a milí Zábrdovičané,

Vážení a milí Zábrdovičané, s pohledem do kalendáře zjišťuji, že uplynulo již deset týdnů od mého kněžského svěcení a primice a krom toho také osm týdnů od loučení se zábrdovickou farností.

Často se mne lidé v tomto čase ptávali, jak se cítím jako kněz. Inu, odpovídal jsem, v oněch horkých dnech, jimiž nás letošní léto obdařilo v míře hojné a štědré, se obvykle cítím docela dobře, ale snažím se proti tomu bojovat osobní hygienou.

Zajímavější otázka byla, jestli mi to už došlo či alespoň dochází, že jsem knězem. To už by stálo za hlubší zamyšlení. Asi první trknutí přišlo při vlastní primiční mši svaté a vím přesně, že to bylo při zpěvu Sláva na výsostech Bohu. V jednu chvíli jsem si uvědomil: Chlapče, ty tu stojíš všem na očích v ornátu a štóle. To není divadlo. To není nácvik. To není zkouška kostýmů. To je proto, že jsi Kristův kněz a předsedáš slavení eucharistie. Az toho už se člověku hlava zatočí, jen co je pravda.

Těžko říci, zda mi to vůbec někdy dojde se vším všudy, co je být knězem. Pokud by to ale mělo znamenat, že si na to bez obtíží zvyknu a budu brát své kněžství jako samozřejmost, jako něco běžného, automatického – ne, děkuji, to radši ať mi to, prosím, nikdy nedochází. „Jen zevšednět mi nedej, Pane!“

Jsem rád, že jsem mohl jeden z prvních týdnů svého kněžského života prožít v Zábrdovicích, když jsem tak trochu jako „strážce majáku“ zastupoval v době farních exercicií. Byl to takový příjemný, pozvolný start ve známém prostředí, na místech, kam jsem po roce snadno trefil – a snad i mezi lidmi, k nimž jsem po roce snadno trefil. A sluší se poděkovat za trpělivost s mým mířením a trefováním, s mým hledáním terče a sbíráním šípů, kde se dalo.

A rozhodně nesmím zapomenout na veliké díky všem, kdo se účastnili mé zábrdovické „sekundice“, tedy oné nedělní mše s následnou zahradní slavností! Až jsem zíral, co všechno jsou dobří lidé ochotni a schopni donést, připravit, nachystat, zařídit... Děkuji vám všem; opravdu moc děkuji. Jsem rád, že se – aspoň doufám – podařilo splnit hlavní cíl onoho setkání u oltáře i u jiných stolů: totiž abychom měli k sobě blíž a abychom spolu něco prožili k větší slávě Boží a k radosti ze života. Ostatně jak zmiňuje sv. Irenej: slávou Boží je živý člověk.

Co říci závěrem? Na internetových stránkách zábrdovické farnosti se dočteme: „Nejsme černobílí. Jsme barevní!“ Přál bych nám všem, aby to skutečně platilo – abychom se nebáli být barevní. Abychom si uvědomili, že barev je více než v základní sadě, než v krabičce pastelek, s níž jdou v těchto dnech děti do školy. Abychom věděli, že nejsou na světě jen líbezné odstíny a pastelové tóny. Abychom s odvahou míchali nové kombinace, třeba i kontrastní a nečekané. Abychom uměli pro každého najít tu správnou voskovku či temperu. A abychom dokázali se všemi barvami poskládat ten nejkrásnější obraz – ten obraz, k němuž jsme byli stvořeni.

Srdečně zdraví a žehná

Zdeněk Drštka, kdysi jáhen v Zábrdovicích, nyní kněz navěky

P. S. Tu mši svatou v neděli 12. července jsem slavil za vás – za vás všechny, za vás, kdo právě čtete tyto řádky.

VELKÉ ŽIVOTNÍ JUBILEUM

Sestra Marie Turčíková narozena 16. 7. 1925 se letos dožila devadesáti let. V zábrdovickém kostele byla 13. 7. 2015 sloužena mše svatá na poděkování za dožitých devadesát let a za její službu v zábrdovické farnosti. Čtyřicet let zde pomáhala a nyní žije ve Velkém Meziříčí.

Dát rok Bohu - misijní škola CapMissio

Ráda bych se s vámi podělila o nevšední rok, který mě letos čeká. Už několik let mám v sobě velkou touhu ukázat Bohu, že mi na Něm opravdu záleží a že pro Něj dokážu i něco obětovat – třeba jeden rok, který bych dala jen Jemu. Asi před dvěma lety jsem se dozvěděla, že jeden francouzský kněz, otec René-Luc, zakládá misijní školu CapMissio ve městě Montpellier a že škola by měla otevřít v roce 2015. Už tehdy se mě tato myšlenka dotkla, a tak jsem ji v sobě nechávala postupně zrást, až se nakonec proměnila v obrovskou touhu. Tato touha mi pak pomohla jednat, a tak jsem, po mnoha e-mailech, domlouvání a modlitbách, aby vše dopadlo, jak má, dostala v červenci odpověď, že se mnou ve škole na tento rok počítají.

Na začátku října tak vyrážím do Francie! A co mě vlastně přesně čeká?

CapMissio je škola, která se snaží formovat mladé křesťany. Celý rok, od října do června, bychom se tak měli učit, jak správně prezentovat víru, jak o ní mluvit s lidmi, jak skloubit normální studentský život s životem duchovním, jak správně sloužit ve farnosti... Mělo by nás být 12 – jako apoštolů ☺ – 6 kluků a 6 holek a celý rok budeme společně žít komunitním životem, kde bude kladen velký důraz na prohloubení vztahu s Bohem. Budeme se hodně angažovat v místní studentské farnosti, protože Montpellier je domovem mnoha studentů, zároveň však budeme zapsaní na místní diecézní univerzitu, kde budeme studovat teologii. Studium a modlitba by nás pak postupně měly připravovat na misie, na které začneme jezdit o víkendech zhruba od konce listopadu. Budeme navštěvovat školy ve francouzských regionech a snažit se mluvit s mladými o víře. Základní myšlenka CapMissio, která je převzatá od Jana Pavla II., je totiž, že mladí lidé by měli vzít zodpovědnost za evangelizaci svých vrstevníků.

Od tohoto roku očekávám opravdu velké věci. Očekávám hluboké prohloubení vztahu s Bohem, očekávám, že se skutečně naučím dávat Bohu ve svém životě první místo, že se toho hodně naučím o církvi a že se přiučím, jak správně a dobře sloužit ve farnosti. Vás všechny bych pak moc chtěla poprosit o modlitbu; uvědomuji si, že vše, co budu následující rok prožívat, bude nové a náročné, a budu tak potřebovat hodně podpory, abych vše dobře zvládla. Předem vám moc děkuji. Na závěr bych se ještě chtěla zmínit o financování této evangelizační školy. Celý projekt bude žít ze sponzorských darů, z nichž polovinu shání naše škola, druhou polovinu si sháníme sami my, studenti. Pokud byste tedy mohli a cítili, že byste nás chtěli podpořit i touto cestou, budu ráda. Můžete to říct přímo mně, anebo pak i Alešovi, až už budu pryč (katerina.cajzlova@gmail.com, ondereka@gmail.com). Především vám ale budu vděčná za všechny vaše modlitby, protože ty jsou to hlavní; dál věřím, že se o nás Bůh postará. Předem vám za ně děkuji a budu se těšit na shledání zase za rok, snad nová a plná nápadů pro náš farní život.

DĚKOVNÝ DOPIS

Milé sestry, Marie a Stázi, těžko se mi hledají slova k vyjádření radosti nad Vaším blahopřáním k mému životnímu jubileu. Nesmírně si vážím Vašeho duchovního daru, „mše svatě“, jakož i všech milých doprovodných slov. V duchu se vracím na všechna místa zábrdovické farnosti, která se za plných 40 let mého pobývání stala pro mne opravdovým domovem. 13. 7. v 18:00 jsem byla duchovně napojena a s upřímností děkovala Vám všem, kteří jste mi byli vždycky blízcí.

Ujišťuji Vás, že vzpomínky na Vás zavěším na své srdce a jako odezvu slibuji svoji duchovní podporu i Vám.

Vaši poslanou pusou opětuji a chci věřit, že mně Pán ještě dopřeje osobně Vás obejmout.

Posílám své pozdravy i všem, kteří na mě vzpomenu.

V Kristu

Vaše sestra Marie

Velké Meziříčí 22. 7. 2015

Redakčně upraveno.

ÚVAHA O VZTAHU

Léto je ideálním obdobím svateb, ale i navazováním nových vztahů či upevněním manželství ve dnech společného volna a odpočinku. Proto jsme pro vás připravili zamyšlení o vztahu mezi mužem a ženou. Jeho autorem je kněz Guy Gilbert.

Druhý v lásce nesmí být nikdy jen předmětem touhy. On (nebo ona) představuje obrovskou porci zázraků, ale i rozporů. Především je však důležité jeho srdce. Ani celý tvůj život ti nebude stačit k tomu, abys odhalil všechny taje jeho či její osobnosti.

Jeden rozchod za druhým, to je znamení naší doby, kdy lidé směšují přitažlivost materiálních věcí a přitažlivost, kterou v nás vyvolává druhý člověk. Chceme auto a pak chceme další, hezčí. Máme byt a pak si pořídíme další, komfortnější. A ten další může být sebelákavější, přesto se poté, co jsme ho náročným způsobem získali, často dostaví omrzelost.

Člověk není nikdy spokojený. Chce pořád víc. A v lásce máme stejnou touhu, neustálou nespokojenost. Ledaže si v sobě neseme určitou dynamiku, spiritualitu, která nás vede výš, velmi vysoko, a to po celý náš život.

Pozornost, naslouchání, tisíc drobných pokusů o akceptování druhého, o vyznání lásky, to jsou ty nejjistější kroky k tomu, abychom si nenatloukli ústa, když jsme obdrželi svátost manželství. A ta svátost má přímo zázračnou moc.

Jedině věrnost dodá klid, dá smysl smíření a odpuštění. Jedině věrnost umožní dětem zrozeným z lásky, aby byly jednou také věrné. Až si jednou vybudují své vlastní hnízdo, budou mít v hloubi duše vrytý působivý příklad matky a otce, kteří si řekli „ano“ v dobrém i ve zlém. A kteří to den za dnem prožívali. Není nic krásnějšího.

Stále před sebou vidím lásku, která spojovala mého otce a matku. Zdála se nám nezničitelná. A byla. Věrné partnerské vztahy mých bratrů a sester jsou dnes tím nejkrásnějším svědectvím toho, co před našimi zraky naši rodiče budovali.

Nikdy nezapomínej. Co vznešeného, dobrého, ušlechtilého prožíváš, to bude po tobě pokračovat dál. Uvidíš to, až se jednou jako babička nebo dědeček budeš vyhřívat v paprscích lásky shromážděného potomstva.

Uvidíš, že se ti život vydařil. A budeš vědět, že láska, která tě nesla i za cenu mnoha bojů, vítězů nade vším.

Manželství znamená oběť, sdílení, omezení určitých osobních svobod. Často vídám lidi, kteří se rozejdou, protože muž je moc často se svými kumpány nebo je žena věčně u kamarádek. Přátelství je pěkná věc, ale někdy je tak invazivní, že to škodí partnerskému vztahu. Když se dvě bytosti milují, dojde k přerušení určitých sociálních vazeb, protože jsou dva. Pokud mají kamarády a kamarádky, je to perfektní, ale když se partneři rozhodnou pro společný život, něco se stane. Už nebudou žít životem svobodných lidí. Je třeba respektovat a chránit soukromý prostor partnerů. Pokud by k nim od rána do večera někdo chodil, jak by si uchovali intimitu?

Když se člověk rozčílí na druhého, vztek se většinou zdvojnásobí, protože se zlobíme zároveň na sebe. Jsme naštvaní, že jsme tak trochu vyvedeni z míry a přitom víme, že by bylo potřeba snažit se o smíření.

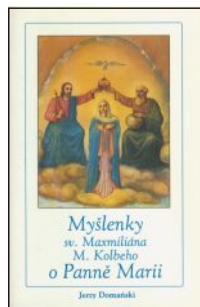
A bychom získali klid, je třeba dostat pod kontrolu své nálady. Zaujalo mě to už v semináři. Když jsem dospíval, často nám říkali: „Uchovejte si vyrovnanost.“

Pokud je ve tvém vztahu všechno v pořádku a jestli je všechno dobré, děkuj Bohu. Ale pokud to skřípe, všechno je jinak, než by mělo být, buď pokorný. Svátost znamená najít si každý den příležitost k nápravě, k novému začátku. Přiblížit se svatosti může člověk sebeovládáním – to je velmi důležitý bod.

Pak může přijít ke slovu něha. Kdo dokáže odolat něžnosti milované bytosti? Vždyť je tak uklidňující, vytváří harmonii, spojuje a vyzývá k opětování. Mírným, něžným patří svět. Dosáhnou všeho. Mírnost nás vede k tomu, že druhého sneseme a máme ho opravdu rádi navzdory jeho nedostatkům. A také, že sneseme sami sebe. Buďte na sebe hodní. Tolik lidí je na sebe příliš tvrdých.

Mírnost je úžasná věc. Snažte se pěstovat tento nádherný květ křesťanské lásky. A budete kolem sebe působit zázraky. Každý skutek lásky a mírnosti se počítá. Pán vás odmění za pokoj, který kolem sebe vytváříte.

Z MYŠLENEK MAXMILIÁNA KOLBEHO O PANNĚ MARIÍ

Bůh v nespočetném množství bytostí, různě zobrazujících Jeho dokonalost, od věků viděl také bytost ve všech směrech dokonalou, neposkvrněnou žádnou nečistotou hříchu, bytost odrážející Jeho vlastnosti tak věrně, jak je to jen u konečného tvora možné. Kochal se touto vizí a od věků se rozhodl povolat ji k bytí v určený čas. Když se naplnil čas Kristova příchodu, Trojjediný Bůh stvořil jen pro sebe neposkvrněnou Pannu,

kteřá Jeho plán nezklamala. V ní se láskyplná Boží akce projevila v celé své plnosti a reakce lásky, která nastala z její strany, byla skutečně ideální.

Již dvacet století kontemplujeme nejsvětější Pannu Marii a nemůžeme vyjít z údivu. Na jedné straně sama ze sebe není ničím, podobně jako ostatní tvorové. Ano, je také početím, protože její existence začíná v čase. Ve srovnání s Boží dokonalostí je nekonečně nižší, je pouhým dílem Jeho vůle, zcela na Něm závislým. Avšak z Boha je nejdokonalejším z tvorů, je nejdokonalejší podobou Boží bytosti ve tvoru čistě lidském. Tím se liší od všech ostatních tvorů, že je zcela Boží, Boží v každém ohledu. Jak tvrdí sv. Bonaventura: Bůh může stvořit svět větší a dokonalejší, avšak nemůže povznést tvorstvo k větší slávě, než povznesl Marii.

Maria je poslední hranicí mezi Bohem a stvořením. Ona je věrným odleskem Boží dokonalosti a Jeho svatosti. Je zvláštním způsobem odleskem Boží dobroty, Božího srdce. Pán Bůh Marii obohatil a udělil jí takové milosti a privilegia, které nemá celá země, celé nebe ani celý vesmír. Ona je vpravdě vrcholem dokonalosti stvoření, je veledílem Božích rukou.

Na nezměrnost Boží lásky odpovídá Maria – díky neposkvrněnému početí – svou bezmeznou láskou, takže je vrcholem lásky, navracející tvora k Bohu. U žádného tvora nebyla reakce lásky dokonalejší, velkomyslnější a hrdinnější. Její láska převýšila lásku ostatního stvoření, milovala Boha celou svou bytostí. Maria je spojena s Bohem takovým způsobem, že je povznesena nejen nad všechny svaté, ale i nad anděly, archanděly, cheruby a serafy. Z lásky se zcela odevzdala Bohu jako „služebnice Páně“, jako věc a jako vlastnictví, a toto úplné odevzdání projevila ideální poslušností. Ani na okamžik se její vůle nevzdálila od vůle Boží. Proto je „nástrojem Božím“. S plným vědomím dobrovolně dovoluje Bohu, aby ji vedl, souhlasí s Jeho vůlí, touží po tom, co chce On, dělá vše podle Jeho vůle. Tato láska sahá až k takovým vrcholům, že přináší plody lásky. Můžeme tedy říci, že Mariino tajemství spočívá v dokonalé poslušnosti. Odevzdává Bohu to, co od Něj přijala, ve své ideální reakci využívá plnost Boží milosti. Takto dosahuje svého cíle, „dotýká se nekonečna“, skrze Ducha a Syna se co nejtěsněji sjednocuje s Bohem Otcem a účastní se života Nejsvětější Trojice. Bůh je opravdu vždy s ní. Kam ona vchází, tam s sebou přináší celou Nejsvětější Trojici.

RECEPT, JAK UVAŘIT CHUTNOU RODINU

Pořádná porce opravdové lásky, hodně naslouchání a porozumění, slušná porce ochoty smíchaná s pár gramy mírnosti a klidu. Přidejte maličko pevnosti. Najděte trochu dobré vůle. Okořeňte přímostí a upřímností, abyste zachovali dobrou chuť pravdy.

Odřízněte egoistické touhy, nerozvážnosti a netrpělivost. Nechte rozpustit svou pýchu a falešnou soběstačnost. Najděte ve svých zásobách pár zrnek nezlomné víry, naděje bez podmínek. Všechno bohatě zaprašte něhou. Nechte vyplout na povrch kusy vstřícnosti a sdílení. Přidejte dialog, úslužnost, vhodně časované díky, nezištné darování sebe.

Nechte dlouho dusit v trpělivosti. Před podáváním oflambujte radostí a – pokud možno – velkým modlitebním nadšením. Doplněte sklenkou humoru a získáte chutnou rodinu, milující rodiče, svobodné potomky plné radosti.

Porozumění mezi všemi.

*Z knihy Guye Gilberta „Partnerství“
připravila KK.*

Z knihy „Myšlenky sv. Maxmiliána Kolbeho o Panně Marii“ upravila KK.

O EUCHARISTICKÉM KONGRESU

**Národní
eucharistický
kongres 2015**

Obnova vztahu s Bohem a podané ruce všem, kdo to potřebují. Takové jsou hlavní důrazy Národního eucharistického kongresu (NEK), který vyvrcholí v Brně ve dnech 15.–17. října 2015. Akce bude předstupněm celosvětového kongresu, jenž se uskuteční v lednu 2016 na Filipínách.

„Skrze dar eucharistie přijímáme Krista, jeho Tělo a jeho Krev, a to tak, že se mu sami odevzdáváme. V této vzájemnosti se naplňuje smlouva mezi člověkem a Bohem,“ komentuje motto akce vedoucí její přípravné skupiny, P. Pavel Dokládál. Právě věta „Eucharistie – smlouva nová a věčná“ poukazuje na definitivní uzavření vztahu s Bohem, které se skrze svátost uskutečňuje.

Kongres současně zdůrazňuje požehnání, které obnova vztahu s Bohem přináší všem lidem. „Celému našemu národu tedy chceme přinášet skrze tento vztah s Bohem, skrze Kristovu oběť dobro a pomoc, a to ve všech rovinách – duchovní, charitativní, vzdělávací, prostě všem potřebným,“ dodává P. Dokládál.

Podobnou myšlenku vyjádřil již papež František během setkání s přípravným výborem filipínského Mezinárodního eucharistického kongresu: „Setkání s Ježíšem v eucharistii bude zdrojem naděje pro svět, pokud my, proměnění mocí Ducha svatého k obrazu toho, s nímž se setkáváme, přijmeme poslání přetvářet svět. Činíme tak skrze darování plnosti života, jež jsme přijali a zakusili, a nesení naděje, odpuštění, uzdravení a lásky těm, kdo to potřebují, především chudým, vyděděným, utlačovaným.“ Podle papeže Františka má eucharistie ústřední místo v církvi, neboť „je to ona, která vytváří církev“.

Pořadatelé vyzývají k objednávání vstupenek

V těchto dnech probíhají závěrečná jednání kvůli technickému zajištění kongresu v Brně. „Ze strany městské části Brno-střed je patrný profesionální a současně vstřícný postoj,“ oceňuje spolupráci s městem P. Dokládál.

Pořadatelé vyzývají všechny zájemce, aby si již nyní objednávali prostřednictvím webu www.nek2015.cz vstupenky na kongres.

Vstupenky je vhodné objednávat vždy za celou farnost nebo komunitu. Objednávky se nebudou potvrzovat bezprostředně po přijetí, ale v druhé polovině září budou všem zaslány detailní organizační pokyny.

Poslední měsíce před zahájením národních oslav se mohou věřící připravovat skrze modlitbu, která byla vydána na kartičkách a je dostupná i na stránkách NEKu. „Tam, kde se ve farnostech a ve větších společných aktivitách a programech dosud k modlitbě a přípravám nepřipojili, je stále šance začít,“ říká P. Dokládál.

Mše sv., koncert i doprovodný program

Událost české a moravské církve začne již ve čtvrtek 15. října v 10.30 v brněnské katedrále, kde bude zahájena Konference o eucharistii. Té se následně v Biskupském gymnáziu zúčastní delegáti z českých a moravských diecézí, biskupové, teologové, zástupci řeholních komunit, církevních hnutí i dalších institucí.

Vyvrcholením celého programu pak bude slavnostní bohoslužba na náměstí Svobody, která bude slavena v sobotu 17. října od 10.30 hodin. Ve 12.30 se vydá Masarykovou třídou průvod na Zelný trh, kde bude NEK ukončen vyznáním víry a obnovou nové a věčné smlouvy s Bohem skrze tajemství eucharistie.

V centru města se také uskuteční doprovodné programy. Například v pátek 16. října proběhne koncert nazvaný Podané ruce. Na sobotu, po ukončení NEK, se zase připravuje pestrá odpolední nabídka mnoha programů a přednášek přímo v centru Brna.

„Cílem kongresu je, aby si jednotliví věřící, farní, diecézní i národní společenství více zamilovali eucharistii, znovu a hlouběji ji prožívali jako nekonečný Boží dar,“ napsal již dříve ve svém pastýřském listu královéhradecký biskup Jan Vokál, který je současně delegátem ČBK pro eucharistické kongresy.

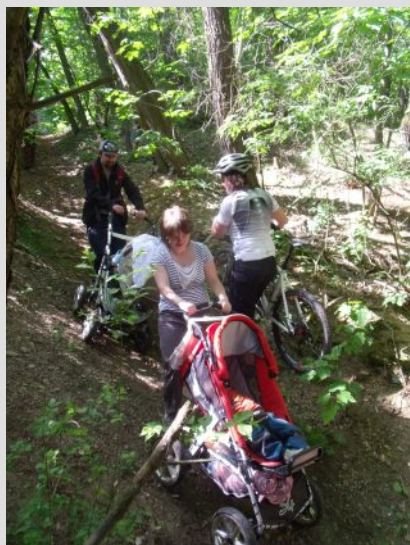
Mezinárodní eucharistické kongresy se konají zhruba každé čtyři roky, poslední proběhly v roce 2004 v Guadalajaře (Mexiko), v roce 2008 v Québecu (Kanada) a před třemi lety v Dublinu. Kromě toho probíhají v mnoha zemích kongresy národní. V České republice se podobná akce koná poprvé od jejího vzniku v roce 1993.

(zdroj: Katolický týdeník, foto: Vojtěch Pospíšil /
Člověk a víra, autor: Ondřej Mléčka)

Farní výlet 8.5.2015

Ani letos jsme neporušili tradici a druhý květnový svátek jsme vyrazili v hojném počtu na farní výlet. Vlakem jsme se vypravili ze Židenic do Rájce-Jestřebí, odkud následoval asi třináctikilometrový pochod převážně lesem až do Blanska. Tempo bylo kvůli dětem velmi pomalé, což bylo přínosem, protože jsme tak měli spoustu času probrat lehká i závažnější témata. Počasí nám přálo, občerstvení na koňském ranči Sport Club v Hořicích bylo také moc dobré, a dokonce jsme potkali i trpaslíky. Za rok se těšíme zase!

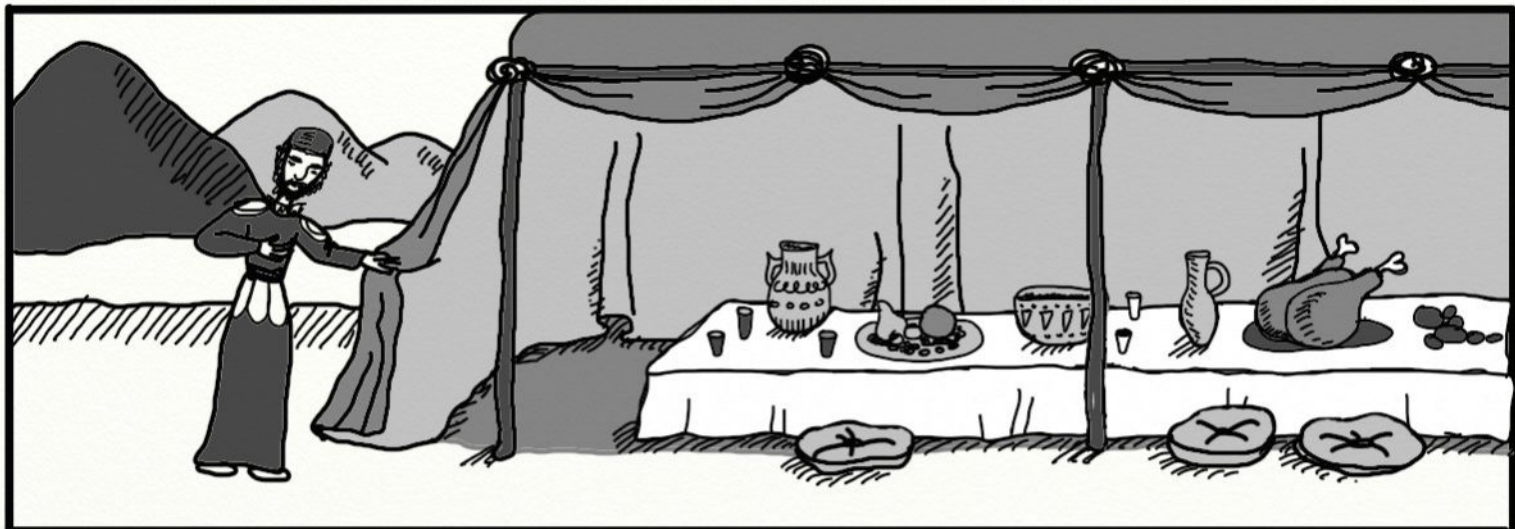
PK

JUDIT 7.

VOLNĚ PŘEVYPRÁVĚNO Z BIBLE
OBRAZKY A TEXT K.S.

...POTÉ CO HOLOFERN JUDIT PŘIJAL, NAŘÍDIL UVÉST JI TAM, KDE BYLO PROSTŘENO JEHO STŘÍBRNÉ NÁDOBÍ, PORUČIL, ABY JI PŘEDLOŽILI POKRMY Z JEHO LAHŮDEK A DALI JI PÍT Z JEHO VÍNA...

JUDIT TAKTO ZŮSTÁVALA V TÁBOŘE TŘI DNY A V NOCI VYCHÁZELA VEN A MODLILA SE K HOSPODINOVÍ.

JAKOŽE ŽIJEŠ, MŮJ PANE, MÉ ZÁSoby MI NEDOJDOU, DOKUD HOSPODIN NEVYKONÁ MOU RUKOU SVŮJ ÚMYSL.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ